

جوایز امین الضرب برای هم میهن
فرزانه طهرانی، علی ایوبی و رفیه ندایی
با چهار گزارش برنده شدند

تراکم مازاد به پایتخت برگشت
گفت‌وگو با سه عضو شورای شهر تهران
درباره اقدامات اخیر مدیران زاکانی

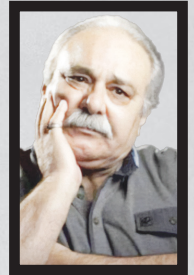
فارسی فناوریانه
درباره سخنان **ستار هاشمی** در مراسم روز حافظ
که از نسبت هوش مصنوعی و ترویج زبان فارسی گفت

تداوم وضع موجود در جبهه اصلاحات؟
تحولات تشکیلاتی اصلاح‌طلبان در گفت‌وگو با حسن رسولی و علی باقری

ستاره‌ای از موج‌نو
درباره **دایان کیتن**
بازیگر آمریکایی
که دیروز درگذشت

بازیگر انقلابی
درباره **محمد کاسبی**
که دیروز در ۷۴ سالگی
درگذشت

سینمای یل نقره

مقاله‌ای از **فرید ناصر** فیلم‌ساز و پژوهشگر درباره ریشه‌های
فکری در نظریه مؤلف با نگاهی به کارنامه ژان لوک گدار
عباس کیارستمی، استیون سودربرگ، کریس مارکر
هونگ سانگ سو، رابرت رودریگز، بو برنهام و کیم کی دوک

گزارش
سینما
۱۴-۱۵

تسهیل‌گر صلح

بررسی دعوت ترامپ از پزشک‌های ایران برای حضور در اجلاس شرم‌الشیخ
و نقشی که ایران در روند جدید صلح خاورمیانه می‌تواند ایفا کند

کدام دوگانه‌سازی؟

بررسی حملات اخیر تندروها
به محمد جواد ظریف در گفت‌وگو با
ابراهیم رحیم‌پور و غلامعلی رجایی
ویادداشتی از محسن صالحی خواه

جنگ در خانه، صلح در خارج

درباره رویکرد متناقض
دونالد ترامپ که گرچه توانست
در سطح جهانی کشورهای عربی،
حماس و اسرائیل را به صلح
برساند اما در داخل، گارد ملی را به
شهرهای آمریکایی فرستد

آتش‌بس غزه و توافق مرتبط با آن در حال پیدا کردن ابعاد جدیدی به‌ویژه در رابطه با ایران است. دعوت ایالات متحده آمریکا از ایران برای شرکت در اجلاس شرم‌الشیخ مصر مورد جدیدی از این وضعیت است. شطرنج سیاسی خاورمیانه چنین است که یک سوی ماجرا طرح و ایده‌ای به نسبت روشن دارد و طرف ما همچنان نظاره‌گر و منفعل شاهد روند تغییرات است. شاید همه زوایای ایده آنان برای ما کشف نشده باشد، ولی چاره‌ای نداریم جز اینکه در برابر هر حرکت آنان حرکتی متناسب انجام دهیم. آنان یک سرباز یا اسب خود را در معرض زدن مهره ایران قرار داده‌اند، ولی ایران نگران است که مبادا با زدن آن، مهره و موقعیت بازی خودش در مخمضه و تله قرار گیرد. تازه برای بعد از آن هم نقشه راهی وجود ندارد. سیاست ایران در این بازی منفعلانه است. ما توصیه‌ای برای شرکت یا عدم شرکت در این نشست نداریم. چون ارائه چنین توصیه‌هایی بستگی به تغییر در کلیت سیاست ایران در منطقه و حتی جهان دارد. دوری‌گزینی خودخواسته ایران از مشارکت در نشست‌ها و مجامع تصمیم‌گیری برای تغییر و تحولات منطقه‌ای از سال ۱۳۵۷ به‌ویژه از دو دهه پیش برجسته بوده است. بنابراین، کنار گذاشتن آن انزوا و آماده شدن برای مشارکت در چنین نشست‌هایی نیازمند یک تحول راهبردی در سیاست خارجی کشور است. ❖

نرفتن نباید مخالفت تلقی شود

سرمقاله

تحلیل
بین‌الملل
۲۰۳۰۶۰۷
۸-۹